

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. София, 17.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: полк. Георги П. Георгиев

Членове: полк. Стойко Др. Спасов
полк. Воля П. Кънев

при участието на секретаря Ваня В. Янчева

като разглежда докладваното от полк. Георги П. Георгиев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20226000600039 по описа за 2022 година

образувано по ЖАЛБА от подсъдимия Д. В. Д. от град Благоевград, срещу Присъда № 2 от 29.06.2021 г. по НОХД № 149/2020 г. по описа на Военен съд – гр. София.

С обжалваната Присъда № 2 от 29.06.2021 г. по НОХД № 149/2020 г. състав на Военен съд – гр. София е признал подсъдимия бивш редник Д. В. Д. - от Национална гвардейска част за виновен в това, че:

1. за времето от м. юли 2014 г. до 14.12.2017 г. на територията на Република България – обл. Кюстендил, обл. Благоевград и обл. Пловдив - е участвал в организирана престъпна група, заедно с участниците гр. лице А. П. Х. от гр. П., гр. лице Д. С. В. от с. Б., общ. М., обл. П., гр. лице Е. Н. Х. от гр. К., гр. лице Т. Л. И. от гр. К. и гр. лице Р. Б. С. от гр. К., и ръководена от гр. лице А. Д. Д. от с. П., обл. Б. и гр. лице А. И. К. от с. К., общ. С., обл. П., като групата е създадена с користна цел и на основание чл. 321, ал. 3, предложение 2-ро, т. 2, вр. ал. 2 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК го е осъдил на 1 (една) година и 3 (три) месеца „Лишаване от свобода“.
1. На 12.10.2017 г. около 15.30 ч. в района на гр. Дупница, на път II – 62, при 57+100 км., при разклона на с. Сапарево, в лек автомобил марка „Я.“, модел Х Т.“, с рег. № ****,

държал акцизни стоки - 320 (триста и двадесет) литра неденатуриран етилов алкохол с различно процентно съдържание на етилов алкохол, с действително алкохолно съдържание по обем при 20 градуса С, над 1,2% vol или 264.310 (двеста шестдесет и четири литра и триста и десет милилитра) чист етилов алкохол с обща пазарна цена от 3858.93 (три хиляди осемстотин петдесет и осем лева и деветдесет и три стотинки) лева, с дължим акциз от 2907.41 (две хиляди деветстотин и седем лева и четиридесет и една стотинки) лева, налят в 32 (тридесет и две) пластмасови туби от минерална вода от по 10 литра – без бандерол, когато такъв се изисква по закон, по смисъла на чл. 4, т. 1, вр. чл. 2, т. 1 от Закона за акцизните и данъчните складове, като деянието не представлява маловажен случай и е извършено от две лица, сговорили се предварително, а именно след като редник Д. В. Д. се е сговорил предварително за извършването му с гр. лице А. Д. Д. от с. П., обл. Б., и на основание чл. 234, ал. 2, т. 2, вр. ал. 1, предложение 2 -ро (в редакция преди ЗИДНК, обн. ДВ бр. 7 от 22.01.2019 г.), вр. чл. 2, ал. 1, вр. чл. 55, ал. 1, т. 1, вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК го е осъдил на 1 (една) година и 6 (шест) месеца „Лишаване от свобода“ и „Лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 3 (три) години.

Първоинстанционният съд е признал подсъдимия за невинен в това, че от неустановена дата до 14.12.2017 г. в апартамент, находящ се на приземния етаж в жилищна сграда в гр. Б., ул. „Д. Й.“ № **, без надлежно разрешение държал 2,32 грама високорисково наркотично вещество – кокаин на стойност 185.60 (сто осемдесет и пет лева и шестдесет стотинки) лева и на основание чл. 304 от НПК го е оправдал изцяло по обвинението да е извършил престъпление по чл. 354а, ал. 3, предложение 2-ро, т. 1, предложение 1-во от НК.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът е групирал така наложените наказания, лишаване от свобода като е определил подсъдимият да изтърпи едно общо наказание в размер на най-тежкото от наложените му, а именно 1 (една) година и 6 (шест) месеца „Лишаване от свобода“ условно с изпитателен срок от 3 (три) години.

На основание чл. 23, ал. 2 от НК към така определеното най-тежко общо наказание съдът е присъединил и наказанието по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК „Лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 3 (три) години.

Съдът се е произнесъл и по веществените доказателства и разноските по делото.

В жалбата на подсъдимия б. редник Д. и в допълнението към нея, чрез защитника му, се сочат доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия, а също и за незаконосъобразност и необоснованост на присъдата. Изтъква се, че доказателствата по делото не са обсъдени съобразно изискванията на чл. 305 ал. 3 от НПК. Фактическите изводи не се основавали на доказателствата по делото и присъдата почивала на предположения. Не съществувало основание за кредитиране на показанията на свидетелите, сключили споразумения по делото, понеже същите имали характер на „оговор“. Не било ясно въз основа на какви доказателства се приема, че Д.

заедно с Т. И. и А. Д. е посетил склада на К. 198 пъти. Същото се отнасяло и до честото обаждане от страна на Д. на свидетелите К. и Х.. Това се отнасяло и до твърдените 21 пътувания в периода 07.04.2017 – 12.10.2017 година. Подобно било и положението относно знанието на обстоятелства за търговската дейност на Д., което било в пълно противоречие с данните по делото, че подсъдимият няма представа нито от търговия, нито от спирт и спиртни продукти. Твърди се, че обсъждането на свидетелските показания се било ограничило само до изброяване на имената на свидетелите като частта, която ползвала защитата била пренебрегната без да се изложат мотиви защо. Липсвала конкретика относно формата на участие на Д. в организираната престъпна група (време, начин и функция). Неправилно били преценени от съда и действията на полицейските служители, които спрели подсъдимия и майка му, тъй като липсвало законно основание за това, характера на действията им и липсата на разрешение от съда за извършване на претърсване и изземване. Искане се отмяна на обжалваната присъда и постановяване на нова оправдателна такава.

В съдебно заседание се поддържат жалбата и допълнението към нея и се излагат допълнително доводи, че е нарушена разпоредбата на чл. 281 от НПК, тъй като не е следвало да се огласяват показанията на свидетели от досъдебното производство, защото не е дадено съгласие от защитата, на разпита не е присъствал защитник и разпитът не е проведен пред съдия.

В съдебно заседание прокурорът излага становище, че обжалваната първоинстанционна присъда е законосъобразна, обоснована и мотивирана. Прави се искане присъдата да бъде потвърдена.

Въззивният съд, в настоящия състав провери изцяло правилността на присъдата и за да се произнесе взе предвид следното:

Първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка, а именно:

През 2014г., свидетелят А. И. К. от с. К. общ. С., обл. П., решил да организира в гр. П. склад, чрез който да разпространява акцизни стоки без бандерол – спирт, тютюн и цигари, да произвежда и разпространява алкохолни напитки. Намеренията му били да печели от разликата между доставната цена на спирта и цената на която щял да го реализира, предвид незаплащането на дължимия акциз. За целта наел складови помещения на територията на „Х.“ ООД, находящ се в гр. П., ул. „Г. Б.“ № **. Наемател на помещението бил гр. лице П. Г. В. от гр. П.. Наетите помещения били гаражни клетки, офис канцелария и складово помещение. Същите били ползвани за склад за държане на акцизни стоки по смисъла на чл. 4 т.1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС – редакция от 22.11.2013г.). Свидателят гр. лице К. не е имал качеството на „лицензиран складодържател“ по смисъла на чл.4 т.2 от ЗАДС, тъй като същият е бил търговец по смисъла на Търговския закон, но не е поискал и не е получил лиценз да произвежда, складира и изпраща акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз. Свидателят К. складира спирта в гаражните клетки, а

складовото помещение приспособил за производство на алкохолни напитки – уиски, водка, бял ром, черен ром, ракия, джин, текила и др. В това помещение съхранявал и необходимия амбалаж – пластмасови бутилки, капачки, есенции и др. Свидетелят доставял спирта, представляващ етилов алкохол от земеделски произход (не е дестилат от ферментирали дрожди от плодове и грозде, т.е не е домашна ракия) неденатуриран, с действително алкохолно съдържание по обем 95,45 vol% по обем при 20 градуса С и 0,8096 g/cm³ плътност на пробата при 20 градуса С, несъдържащ метилов алкохоли и други висши алкохоли и годен за консумация след разреждане с вода от неустановени лица и от неустановен произход. Доставка на спирт в складовите помещения извършвал периодично веднъж или два пъти седмично.

През 2014г., свидетелят А. П. Х. от гр. П., който познавал свидетелят К., го помолил да му намери добре заплатена работа. К. му предложил да работи за него и го наел на работа в складовите помещения, да държи и продава спирт, тютюн и цигари: да произвежда алкохолни напитки и да ги продава. В разговорите помежду им, включително и при разговори по мобилните телефони, К. наричал свидетеля Х. с прякора „Е.". За периода от м. юли 2014 г. до 14.12.2017 г. свидетелят Х. работел при свидетеля К.. Спиртът бил съхраняван в гаражните клетки, налят в пластмасови кубове по 1000 литра. Свидетелят К. поискал от свидетеля Х. да води тетрадка-дневник, в която да записва какво количество спирт доставя и как се изразходва. По този начин К. осъществявал и контрол върху работата на Х.. За периода от 11.11.2013 г. до 14.12.2017 г. свидетелят Х. използвал за записвания тетрадки формат А4, в които отразявал ежедневната дейност. През инкриминирания период използвал три тетрадки, като в първата отразява дейността им за периода 11.11.2013 г. до 27.04.2015 г., втората за периода от 28.04.2015 г. до 29.11.2016 г. и третата за периода 30.11.2016 г. до 14.12.2017 г. Тетрадките били държани от Х. в канцеларията, където съхранявал и мостри от алкохолни напитки и тетрадка, в която вписвал рецепти, по които произвеждал алкохолни напитки.

Свидетелят К. организирал продажбата на чист спирт (неденатуриран спирт от земеделски произход) чрез различни неустановени лица на територията на гр. Пловдив, гр. Асеновград, гр. Троян, гр. Карлово, гр. Ст. Загора, гр. Пазарджик, гр. Хасково, гр. Велинград. Наред със спирта свидетелят К. организирал доставката в склада и на други акцизни стоки - нарязан тютюн и цигари без бандерол. Чрез неустановено лице „К.“ от гр. П., свидетелят К. организирал доставката на цигари без бандерол от марките „DON“, „Velvet“ и „Diva“. Свидетелят К. организирал доставката в склада на нарязан тютюн чрез свидетеля Д. С. В.. Когато стоката пристигала в склада свидетелят Х., не вписвал доставките на цигарите без бандерол и не всички доставки на нарязан тютюн, тъй като не са му били предавани пряко на него, като преобладаващо са били оставяни на тайни места на територията на складовата база „Х.“ ЕООД, в близост до наетите от свидетеля К. складови помещения. Независимо от това Х. вписвал извършените от него продажби на цигари без

бандерол и нарязан тютюн в тетрадките.

От началото на 2014 г. свидетелката А. Д. - майка на р-к Д. била собственик на фирма „А. Д. – Т.“ ЕТ, със седалище Б., ул. „Д. Й.“ № **, с обширен предмет на дейност, като основна икономическа дейност от НКИД на фирмата била търговия на едро и дребно с алкохолни и други напитки. Свидетелката Д. развивала търговско дейност и в ресторант „Б. х.“, находящ се в местността „Влахов дол“, с. Г. Б., общ. К.. Д. се занимавала с дейност, свързана с търговия на акцизни стоки без бандерол, както и с производство и търговия с алкохолни напитки, тютюн и тютюневи изделия без бандерол и с чужд бандерол, като част от тях били реализирани именно чрез ресторант „Б. х.“. Свидетелката Д. организираща закупуването на спирт, спиртни напитки, тютюн и тютюневи изделия, транспортирането им, намирането и продажбата на различни клиенти, както и производството на алкохолни напитки и пласирането им. Свидетелката Д. към края на м. юни началото на м. юли 2014 г. се запознала със свидетеля Т. И., който бил в лошо финансово състояние и тя решила да го използва в извършваната от нея дейност свързана с търговия на акцизни стоки без бандерол.

В началото на м. юли 2014 г. Д. установила контакт по телефона със свидетеля К., за когото знаела, че търгува с акцизни стоки - спирт и договорила с него да се срещнат в гр. Пловдив. Подсъдимият р-к Д. също познавал свидетеля К. (*показанията на св. Т. И.*). Няколко дни след този разговор А. Д., заедно с Т. И., се срещнали със свидетеля К. в гр. Пловдив и се уговорили К. да й осигурява редовни доставки на чист спирт в складовите помещения на „Х.“ ЕООД в гр. П., откъдето тя да го взема със собствен транспорт. Д. уговорила Т. И. да прекарва доставките до различни градове и клиенти. Свидетелят Т. И. се съгласил да участва в дейността, като осигурил за целта лек автомобил марка „Х.“, модел „А.“, с рег. № ****, който бил собственост и регистриран на името на брат му – Д. Л. И.. За дейността си Т. И. получавал от А. Д. различни суми в пари.

През 2014 г. Д.а решила да използва в дейността си по закупуване и транспортиране на акцизните стоки и единия от синовете си – подсъдимия редник Д. Д.. На 19 юли 2014 г. подсъдимият Д., свидетелката Д. и свидетелят Т. И. посетили склада на свидетеля К. на територията на складова база „Х.“ ЕООД в гр. П.. До там подсъдимият р-к Д. пътувал с лек автомобил марка „С.“, модел „Л.“ с рег. № ****, а свидетелите Д. и И. – с лек автомобил „Х.“, модел „А.“ с рег. № ****. К. ги запознал със свидетеля Х.. От склада подсъдимият и свидетелката Д.а закупили 570 л. спирт за 1710.00 лева в пластмасови туби от минерална вода от по 10 литра, които натоварили в двата автомобила (*Справка АПИ – т. 27 л. 166-167*).

Дейността по закупуването на спирт и тютюневи изделия се осъществявала като, предварително, преди всички пътувания, свидетелката Д. се уговаряла по мобилен телефон със свидетелите Х. или К. относно доставката на спирт и количествата. Същата искала

спирта да е налят в пластмасови туби за минерална вода от по 10 литра. По телефона свидетелите разговаряли завоалирано, като използвали само цифровото обозначение за доставяното количество. Често пъти по телефона на свидетеля Х. или на свидетеля К. се обаждал и подсъдимият Д., който договарял количеството спирт и цената. В някои случаи свидетелката Д. се обаждала на свидетелите Х. или К. и договаряла с тях какво количество спирт да подготвят, за кога, като уточнявала, че ще го вземе синът ѝ – подсъдимият р-к Д..

В тази насока показателен е случая на 12.05.2017 г., който разкрива механизма на закупуването на спирт от св. Д. заедно с подсъдимия Д. от склада на св. К. в гр. П. и товаренето му в автомобил „Я.“, собственост на подсъдимия, като преди това двамата са закупили от склад за напитки „О.“, находящ се в гр. П., туби с минерална вода, с която в последствие са разреждали закупения от Х. спирт (*Протокол за изготвяне на ВДС „фотоснимка и видеозапис от прилагане на СРС - л. 1–6, т. 8 от ДП).*

Свидетелката Д. предварително разговаряла с клиентите си от различни населени места и уговаряла кога, къде и какви количества спирт, спиртни напитки, тютюн и тютюневи изделия да им достави и на какви цени.

За периода 19.07.2014 г. до 17.03.2017 г. св. А. Д., свидетелят Т. И. и подсъдимият р-к Д. в 198 случая закупили различни количества спирт, спиртни напитки, тютюн и тютюневи изделия. През този период тя превозвала закупените акцизни стоки без бандерол от гр. П. до различни клиенти, със свидетеля Т. И., като пътували с негов лек автомобил. На 17.03.2017 г., Т. И. действайки в изпълнение на задача поставена му от св. А. Д. да превози спирт в района на с. Пиперков чифлик, обл. Кюстендил на път И-62, бил спрян за проверка от полицейски служители. Било установено, че свидетелят Т. И. превозва спирт /акцизни стоки без бандерол/. Срещу него било образувано досъдебно производство.

От 07.04.2017 г. до 12.10.2017 г. Д.а организираща пътуванията си до гр. П., като използвала за шофьор сина си – подсъдимия р-к Д., който управлявал лек автомобил марка „Я.“ модел „Х Т.“ с рег.№ ****. Двамата пътували до склада на свидетеля К. в гр. П., откъдето на 21 пъти закупили акцизни стоки без бандерол - спирт.

Свидетелката Д. и подсъдимият р-к Д. организирали срещите си със свидетеля Х. или свидетеля К. в гр. П., ул. „Г. Б.“ № **, складова база „Х.“ ЕООД, като един от двамата им се обаждал предварително, след това пътували с лекия автомобил, управляван от подсъдимия, като предварително закупували минерална вода за разреждане на спирта и получавали спирта от един от двамата свидетели, за което заплащала свидетелката Д..

През периода от 19.07.2014 г. до 14.12.2017 г. по описания по горе механизъм свидетелката Д. на 229 пъти организираща заедно със свидетеля К. закупуването от склада му в гр. П. (директно от него или от свидетеля А. Х.) транспортирането до обл. Кюстендил, обл. Благоевград, чрез свидетеля Т. И., подсъдимия р-к Д. и свидетеля Р. С. и продажбата, извършвана от нея или от подсъдимия Д. на спирт и спиртни напитки, цигари и тютюн, за които е заплатила 243747.00лв. Цигарите и тютюнът били поръчвани и закупувани по-често

от подсъдимия р-к Д..

Част от закупения от свидетелката Д. спирт - 20-30 литра, веднъж седмично тя оставяла скрит в ресторант „Б. х.“ и в склада в „Търговия на едро“ в Б. и го използвала, за да произвежда алкохолни напитки - ракия, мастика и водка, които бутилирала в пластмасови бутилки. По голяма част от закупеното количество спирт, след разреждане, тя продавала на различни клиенти от изградената от нея мрежа: лица, търгуващи с акцизни стоки без бандерол основно на територията на обл. Благоевград и Кюстендил или на лица, ползващи спирта за изготвяне на ракия. От закупените количества спирт и нарязан тютюн (спиртни напитки и цигари) свидетелката Д. основно реализирала печалба чрез продажбата им на по-високи цени от закупените им цени.

В края на 2016 г. свидетелят В. изразил недоволство от несвоевременното заплащане на нарязания тютюн, който доставял на свидетеля К.. Свидетелката Д.а незабавно се възползвала от недоволството на В. и му предложила да изключат свидетеля К. от посредничеството за закупуване на тютюна и той да й продава директно на нея нарязан тютюн. За периода до м. юли 2017 г. свидетелят В. е доставил на свидетелката Д. около 400-500 кг. нарязан тютюн, като винаги й го продавал на цена от 14 лева на килограм. Датите на доставки и количествата били уговаряни между свидетеля В. и свидетелката Д. в разговори по мобилните телефони. Д. му е заплащала винаги в брой. Свидетелката Д. и подсъдимият р-к Д. вземали нарязания тютюн от свидетеля В. с автомобил марка „Я.“ с рег № ****, управляван от подсъдимия. На 18.03.2017 г., 22.04.2017 г., 01.05.2017 г., 08.05.2017 г., 26.05.2017 г., 10.06.2017 г., 13.06.2017 г., 24.06.2017 г., 24.06.2017 г., 06.07.2017г., подсъдимият р-к Д. и свидетелката Д. са провели девет срещи със свидетеля В. на бензиностанция „Петрол“ АД гр. П., на които са закупили около 400-500 кг. нарязан тютюн, за който са заплатили между 5600 и 6000лв.

За периода от 24.10.2016 г. до 14.12.2017 г. свидетелката Д. и подсъдимият Д. са закупили общо от склада на свидетеля К. и от свидетеля В. между 769,5 до 869 кг. нарязан тютюн, като са заплатили между 12231,00лв. до 12631,00лв.

Нарязаният тютюн откарвали в ресторант „Б. х.“. Там свидетелката Д. организираща служителите от заведението, сред които и св. Д. С. Г. от гр. К., да го размерват в разфасовки по 1 кг., след което получените пакети от по 1 кг. прибирала в помещението, където спяла и до което само тя имала достъп. Нарязаният и разфасован по 1 кг. тютюн, продавала в ресторанта сама или чрез свидетелката Г. на цена от 30 лв. на кг., т.е. с около 16,00 лв. по-скъпо от цената, на която го закупувала. От продажбата на акцизната стока без бандерол свидетелката Д. реализирала печалба в размер на между 11634,00лв. до 13434, 00лева.

За всички акцизни стоки, без бандерол свидетелката Д. и подсъдимият р-к Д. са заплатили сумата от 287861,00 (двеста осемдесет и седем хиляди осемстотин шестдесет и един) лева.

На 12.10.2017 г. свидетелката Д. следвало да отиде до склада на свидетеля К. в гр. П., за да закупи чист спирт. Предварително се уговорила по телефона със свидетеля Х., да й

осигури 270 литра спирт. Същият източил 270 литра от пластмасовите кубове и го налял в 27 пластмасови бутилки от минерална вода от по 10 литра. Пластмасовите бутилки държал в гаражните клетки. Подсъдимият р-к Д. не бил на работа в НГЧ и свидетелката Д. се уговорила с него да пътуват с неговия личен автомобил марка „Я.“, модел „Х Т.“ с рег. № ****. Дватамата отпътували от Благоевград до Пловдив (през Самоков). По пътя двамата закупили 5 бутилки минерална вода от по 10 литра. Около 13.20 часа пристигнали в складовите помещения на „Х.“ ЕООД, където ги чакал свидетелят Х.. Свидетелката Д. му заплатила 972,00 лева за 270 литра спирт, а Х. собственоръчно записал извършената продажба във водената от него счетоводна тетрадка. Подсъдимият р-к Д. и свидетелката Д. разредили спирта със закупената минерална вода, като се получили общо 32 пластмасови бутилки от по 10 литра водно-алкохолна смес. След това натоварили бутилките в багажника и в купето на автомобила.

На същата дата, свидетелите полицейски служители Й. М. К. и В. К. И., и двамата от група „Контрол на пътното движение по главни пътища и автомагистрали“ при ОИД на МВР - гр. К., спрели за проверка в района на път И-62, при км. 57+100, преди разклонението за с. Сапарево, област Кюстендил, в посока гр. Дупница, лекия автомобил, управляван от подсъдимия р-к Д.. Свидетелите установили, че водач на автомобила е подсъдимият р-к Д., а на предната седалка в автомобила се намира свидетелката А. Д.. Полицейските служители констатирали, че двамата превозват в багажника на автомобила и зад предните седалки, в купето на автомобила, 32 броя пластмасови бутилки от минерална вода, затворени с пластмасови капачки. Уведомили свидетеля П., който уведомил дежурна оперативно следствена група. В присъствието на поемните лица - свидетелите С. К. и И. Г., бил извършен оглед на лекия автомобил. По време на огледа било констатирано наличието на 25 пластмасови бутилки от минерална вода, затворени с пластмасови капачки в багажника на автомобила и 7 пластмасови бутилки от минерална вода, затворени с пластмасови капачки – в купето. При контролно отваряне на една от пластмасовите бутилки от свидетеля Павлов било констатирано, че течността има мирис на алкохол. Свидетелят П. провел разговор с подсъдимия р-к Д., като го попитал дали течността в бутилките е алкохол, при което подсъдимият р-к Д. отговорил утвърдително. Пластмасовите бутилки били номерирани и запечатани със слепки, с подписите на поемните лица - свидетелите К. и Г..

При извършения оглед на веществени доказателства експерти от Митница Югозападна констатирали, че 32-те пластмасови бутилки от минерална вода, всички от по 10 литра, са пълни догоре с безцветна течност с мирис на алкохол. При замерване с денситометър, модел DA-130 N, серия №LVE37A35, установили алкохолното съдържание на всяка една от бутилките.

Съдържанието на 32-те пластмасови бутилки от минерална вода, всички от по 10 литра, е 320 (триста и двадесет) литра водно-алкохолна смес. Стойността на дължимия акциз е 2907,41 (две хиляди деветстотин и седем лева и четиридесет и една стотинки) лева. Общата пазарна цена е 3858,93 (три хиляди осемстотин петдесет и осем лева и деветдесет и три стотинки) лева.

Било образувано досъдебно производство № 99/2017 г. по описа на Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура - Кюстендил срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 234, ал. 1, пр. 2-ро от НК.

Предвид образуваното досъдебно производство, А. Д. привлякла друг шофьор – Р. Б. С., с когото продължила дейността по закупуване на акцизни стоки без бандерол и транспортирането им до различни клиенти, срещу заплащане, която продължила до 14.12.2017г.

При извършено претърсване на 14.12.2017 г. в жилище, ползвано и от подсъдимия р-к Д., находящо се в Б., ул. „Д. Й.“ № **, приземен етаж, на рафт на холната секция, в чаша с надпис „McSafe“ било намерено и иззето полиетиленово топче, запечатано чрез разтопяване в единия си край, бяло на цвят, съдържащо прозрачно полиетиленово пликче, което съдържало бяло прахообразно вещество, което на полеви наркотест за доказване на кокаин, реагирало положително.

Откритото в дома на подсъдимия р-к Д. бяло прахообразно вещество е с нето тегло 2.32 грама, изтеглено с везна „Metler Toledo“, модел PG 403-S, а в него при изследването било доказано наличието на кокаин и кофеин. Определеното съдържание на кокаин в обекта било 2,1%. Стойността на наркотичното вещество е 185,60 (сто осемдесет и пет лева и шестдесет стотинки) лева.

При така установената фактическа обстановка първоинстанционния съд е постановил осъдителната си присъда.

По отношение на доказателствените материали, събрани от първата инстанция, въззивния съд изцяло ги приема и счита, че те са допустими, относими, достоверни и достатъчни, за да се установят релевантни данни по делото. Първоинстанционният съд е изяснил напълно обстоятелствата по чл. 102 т. 1-3 от НПК, като е посочил доказателствата, на които се е позовал при постановяване на присъдата. Изпълнил е задълженията си по чл. 305 ал. 3 от НПК. Изложени са обосновани доводи при разбора на доказателствената съвкупност. Осъдителната присъдата е постановена, като се основава не само на показанията, прочетени по реда на ал.4 от чл. 281от НПК и не само въз основа на данни от СРС. Присъдата е постановена въз основа на подробен анализ на доказателствата в тяхната съвкупност и след преценка кои доказателства да бъдат кредитирани и кои не.

Въз основа на доказателствата по делото, след техния анализ, първоинстанционния съд е направил обоснован извод, че подсъдимият р-к Д. е осъществил състава на чл.321 ал.3 предл. 2-ро т.3 вр. с ал.2 НК, тъй като през периода от м. юли 2014 г. до 14.12.2017 г., на територията на РБ - обл. Кюстендил, обл. Благоевград и обл. Пловдив, участвал в организирана престъпна група заедно с участниците гр. л. Х. от гр. П., гр. л. В. от с. Б., общ. М., обл. П., гр. л. Х. от гр. К., гр. л. И. от гр. К., гр. л. С. от гр. К. и ръководена от гр. л. Д. от с. П., обл. Б. и гр. лице К. от с. К., общ. С., обл. П., като групата е създадена с користна цел.

Съдът е обосновал правния си извод като е посочил, че в конкретния случай за инкриминирания период от време е било структурирано сдружение на повече от три лица, а именно: свидетелите Д., К., Х., В., Х., И., С. и подсъдимият б. р-к Д. Д.. Първоинстанционният съд е приел, че обективно е установено, че то е структурирано с цел извършване на определен вид престъпления – разпространяване и държане на акцизни стоки без бандерол, а именно – престъпление по чл. 234 от НК, за което законодателят е предвидил наказание над 3 години „лишаване от свобода“. Това сдружение е било трайно (от 2014 г. до разкриване на дейността ѝ 14.12.2017 г.), като групата е създадена с користна цел, тъй като с дейността си държане и разпространение на акцизни стоки без бандерол – ръководителите на групата и участниците, в това число и подсъдимият Д., са целели извличане на печалба. Решаващият съд е разграничил дейността на лицата участващи в групата, като е посочил за всеки един от тях каква роля е изпълнявал в престъпното сдружение.

Съдът е очертал организационната и ръководна роля на свидетеля К., свързана със снабдяването на склада с големи количества спирт и тютюневи изделия и последващата им продажба. Съдът е подчертал ръководна роля на св. К. по отношение на другите участници в групата. Същият е контролирал и ръководел дейността на св. Х., уговарял е продажбата на акцизните стоки на св. Д. и подсъдимия Д.. Имал е доверителни отношения с Х. и със свидетелката Д.. Уговарял е закупуването на тютюн от св. В..

Първоинстанционният съд е посочил и дейността на свидетелката А. Д., като ръководител на групата. Същата е организираща транспорт за пътуванията до гр. П., складовата база на св. К. в „Х.“. Уговаряла е с К., с Х. или с В. закупуването на желаното количество спирт, цигари и нарязан тютюн. Организираща е пренасянето на акцизните стоки до обл. Благоевград и обл. Кюстендил до клиенти, като предварително е съгласувала с тях получаването на стоката. Свидетелката Д. е ръководела дейността на другите участници в групата св. Т. И., С., Х. и подсъдимия Д. при осъществяването от тях дейност в групата, давала е указания.

По отношение на останалите участници в групата, съдът е посочил какви конкретни дейности са осъществявали в групата, а именно: св. Х. е работел в склада като приемал и описвал стоката, подготвял количествата акцизни стоки след предварителна уговорка с подсъдимия Д. или свидетелката Д. и им ги предавал. Св. Т. И. е возел св. Д., в качеството ѝ на ръководител на групата до П. за закупуване на акцизните стоки и превозването им до Кюстендилска и Благоевградска област, като изпълнявал и конкретни задачи да пренася акцизни стоки до конкретни клиенти на св. Д.. Св. Д. В. е осигурявал нарязан тютюн на св. К., а след това и на св. А. Д.. Свидетелят Р. С. е возел св. Д., в качеството ѝ на ръководител на групата до Пловдив за закупуване на акцизните стоки от гр. П. и превозването им до Кюстендилска и Благоевградска област, като изпълнявал и конкретни задачи да пренася акцизни стоки до конкретни клиенти на св. Д.. Свидетелката Е. Х. е осигурявала цигари от Р.С. Македония за св. Д.. Всички участници в групата са били със ясното съзнание за

съпричастност към групата, били са наясно за целта на групата.

Обосновано първоинстанционният съд е приел, че подсъдимият Д. е участник в групата. Той сам и заедно със св. Д. закупували акцизни стоки без бандерол(спирт,тютюн,цигари) от К., от Х. и нарязан тютюн от В.. Подпомагал дейността на св. Д.. Изпълнявал конкретни задачи като превозвал акцизни стоки до клиенти на св. Д.. Съдът е съпоставил доказателствата по делото и е направил верни изводи за виновното поведение на Д. при осъществяване на деянието по чл. 321 от НК.

Настоящият съд се солидаризира със становището на първоинстанционния съд, че деянието по чл. 321 от НК, осъществено от подсъдимия Д. се установява, както от показанията на свидетелите, депозиран в хода на съдебното следствие, така и от приобщените към доказателствения материал по делото показания от досъдебното производство. Деянието на подсъдимия се доказва и от протоколите за изготвени ВДС от използване на СРС, приложените по делото писмени и веществени доказателства, от заключенията по изготвените експертизи, които се кредитират и от настоящият съдебен състав и от останалия доказателствен материал по делото.

Решаващият съд е приел за безспорно установено, че подсъдимият Д. Д. е осъществил и състава на чл.234, ал.2, т.2, вр. с ал.1 пр. 2-ро от НК (*в редакция преди ЗИДНК обн. ДВ бр. 7 от 22.01.2019г.*), тъй като на 12.10.2017 г. около 15.30 ч. в района на гр. Дупница на път П-62, при 57-100км, при разклона на с. Сапарево, в лек автомобил марка „Я.“ модел „Х Т.“ с рег № ****, държал акцизни стоки 320 (триста и двадесет) литра неденатуриран етилов алкохол с различно процентно съдържание на етилов алкохол, с действително алкохолно съдържание по обем при 20 градуса С, над 1,2 % vol или 264.310 чист етилов алкохол с обща пазарна цена от 3858.93 лв, с дължим акциз от 2907.41 лева, налят в 32 (тридесет и две) пластмасови туби от минерална вода от по 10 литра – без бандерол, когато такъв се изисква по закон по смисъла на чл. 4 т.1 вр. чл.2 т.1 от Закона за акцизите и данъчните складове, като деянието не представлява маловажен случай и е извършено от две лица, сговорили се предварително, за извършването му с гр. лице А. Д. от с. П. обл. Б..

Съдът е обосновал своя правен извод, като е приел, че от обективна страна по делото категорично е установено, че на инкриминираната дата и място в собствения си лек автомобил, подсъдимият Д. е държал 320 (триста и двадесет) литра неденатуриран етилов алкохол с различно процентно съдържание на етилов алкохол, с действително алкохолно съдържание по обем при 20 градуса С, над 1,2 % vol или 264.310 чист етилов алкохол с обща пазарна цена от 3858.93 лв. Тези обстоятелства се установяват от показанията на свидетелите, полицейските служители, участвали при проверката П., К. и И., както и на поемните лица К. и Г.. Безспорно е установено, че установеният неденатуриран етилов алкохол е акцизна стока, която е била без бандерол, макар такъв да се е изисквал по силата на закона. Подсъдимият и свидетелката А. Д. са били данъчно задължени лица, съгласно чл. 3 ал.2 от ЗАДС. По делото безспорно е установено, че за държаната стока не е бил платен акциз, а случаят не е маловажен, с оглед стойността на дължимия акциз и обстоятелствата, че деянието е извършено от участник в престъпна група и ръководител на тази група, а

деянието е осъществено от двамата след предварителен сговор. Съдът е приел, че деянието на подсъдимия се установява и от протокола за оглед на местопроизшествие от 12.10.2017 г., протокол за оглед на веществени доказателства и от заключенията на физико-химическата експертиза и стоково-икономическата експертиза.

Въззивният съд изцяло се солидаризира с изводите на съда, че подсъдимият Д. е осъществил състава на чл. 234, ал. 2, т. 2, вр. ал. 1, предложение 2-ро (*в редакция преди ЗИДНК, обн. ДВ бр. 7 от 22.01.2019 г.*), вр. чл. 2, ал. 1 от НК, тъй като те са направени въз основа на събрания и проверен доказателствен материал по делото, както в хода на съдебното следствие, така и въз основа на приобщените към доказателствата по делото показания на свидетелите от досъдебното производство и въз основа на кредитираните писмени, гласни и веществени доказателства и доказателствени средства, от физико-химическите, стоково-оценителните и икономическите експертизи и останалия доказателствен материал по делото.

Налице са достатъчно доказателства, които са дали възможност на съда да оформи правилно вътрешното си убеждение, относно извършените от подсъдимия Д. престъпления, което е отразено в мотивите.

Въззивният съд, въз основа на самостоятелен анализ на събрания и проверен доказателствен материал по делото, приема за безспорно установено, че се касае за участие на подсъдимия Д. в организирана престъпна група, за извършено от подсъдимия престъпление по чл. 321ал.3,пр.2 т.2 от НК .

В конкретния случай е налице структурирано трайно сдружение от повече от три лица, в което са включени св. Д., св. К., св. Х., св. В., св. Т. И., св. Р. С., св. Е. Х. и подсъдимият Д.. Това сдружение е било структурирано през м юли 2014 г., и е съществувало до 14.12.2017 г., когато е разкрита групата. Налице е предварително дефинирана цел: извършване на други престъпления, наказуеми с „лишаване от свобода“ – повече от три години, а именно престъпления по чл. 234 от НК. Сдружението се явява трайно с оглед на безспорно установените обстоятелства, че е налице организационна връзка между участниците в групата, която е възникнала въз основа на общо съгласие за осъществяване на престъпления. Сдружението е трайно с оглед не само на продължителността, а и поради съществуващите трайно структурни връзки между участниците в групата. Очевидно е, че решението за осъществяване на тази дейност е взето на базата на информиран избор и обхваща съзнанието за принадлежност към групата, тъй като всеки един от участниците е съзнавал с какво точно се занимава и с какво се занимават останалите участници в групата и пряко е участвал в дейността. В случая е налице и квалифициращото обстоятелство групата да е създадена с „користна цел“, като тази цел се доказва от проверените доказателства, тъй като с дейността си по държане и разпространение на акцизни стоки без бандерол и ръководителите и участниците, сред които и подсъдимият Д. са целели извличане на печалба.

Налице е била обща воля у участниците в групата за вършене на повече от едно престъпление и това се доказва от установените обстоятелства, че групата е осъществявала многократно престъпления по чл. 234 от НК, като е била създадена много добра организация за извършване на множеството деяния.

От доказателствата по делото, основно от показанията на св. К., Х., Т. И., ВДС от 19.07.2014 г., Справка предоставена на оптичен носител, от АПИ – МЗЗБ(л. 166 - 167т. 27 от ДП), тетрадки със записвания (т. 21 от ДП), безспорно се установява, че на 19.07.2014 г. св. А. Д., която имала изградена база за алкохолни напитки и клиенти, заедно със Т. И. с лек автомобил марка „Х.“ модел „А.“, с рег. № **** е посетила св. К., който имал склад за алкохолни напитки и можел да осигурява големи количества спирт. На същата дата, подсъдимият Д. с лек автомобил „С.“, модел „Л.“ с рег. № **** също е посетил склада на св. К. в гр. П.. Именно тогава е била създадена организация за осъществяване на дейност по закупуване и продаване на акцизни стоки без бандерол и конкретно към извършване на престъпления по чл. 234 от НК. На 19.07.2014г. св. Д. и подсъдимият Д. закупили 570 литра спирт за 1710.00 лева в пластмасови туби от минерална вода по 10 литра, които натоварили в двата автомобила. Към тази група се включили св. Х., който работел в склада на К.. Към групата се е включил и св. В., който доставял тютюн и цигари в началото на К., а в последствие и на св. Д. и подсъдимия Д.. Всички участници са били със съзнанието на съпричастност към групата, с ясното съзнание, че осъществяват противоправна дейност, като закупуват и продават акцизни стоки без бандерол. Показателни в тази насока са последващите завоалирани разговори между участниците в групата при уговаряне на сделките, употребата на определени термини при обозначаване на акцизните стоки, кратките уговорки за количествата само с числа, без да се споменава акцизната стока. При общуването си участниците в групата наричали спирта – „мармалад“, тютюна - „билка“ или „материал“, цигарите – „пирони“, като количеството бутилки със спирт уговаряли само с цифри - „25“, „55“ и т.н.

Показанията на св. К. ясно разкриват началото на създаването на групата и осъществяването на противоправни деяния. В показанията си той сочи: *„През лятото на 2014г., една жена се свърза с мен чрез мобилния телефон ... По поръчка на Н. аз ѝ доставях определено количество спирт от склада на „Х.“ гр. П. откъдето тя идваше и ги вземаше”*.

Свидетелят Х. също сочи началото на създаването на групата и осъществяваната от нея дейност. В показанията си Х. твърди *„Директно познавам А. и сина и М.. Познавам ги от м. юли 2014г, за тези 3-4 години те идваха до склада за спирт редовно“*. Свидетелят Т. И. също сочи откога е започнала дейността по извършване на престъпления по чл. 234 от НК *„Запознах се в началото на лятото на 2014 г .. (с А.)предложи ми да изкарвам пари при нея, предложи ми да я возя с колата, когато купува спирт и тютюн“*.

От показанията на свидетелите Т. И., св. К., св. Р. С., св. Х., ВДС от използваните СРС, веществените доказателства по делото: тетрадки със записвания извършени от св. гр. лице Х. (т.21 от ДП) се установява, че за периода 19.07.2014 г. до 17.03.2017 г. св. А. Д., св. Т.И. и

подсъдимият р-к Д. в 198 случая са закупили различни количества спирт, спиртни напитки, тютюн и тютюневи изделия. От 07.04.2017 г. до 12.10.2017 г. Д. организира пътуванията си до гр. П., като използвала за шофьор сина си – подсъдимия р-к Д., който управлявал лек автомобил марка „Я.“ модел „Х Т.“ с рег.№ ****. Двата пътували до склада на свидетеля К. в гр. П., откъдето на 21 пъти закупили акцизни стоки без бандерол. След като на 12.10.2017 г. подсъдимият бил спрян за полицейска проверка и било установено, че превозва акцизни стоки(спирт) без бандерол и било образувано досъдебно производство № 99/2017 г. по описа на ОСО при ОП – Кюстендил за престъпление по чл. 234 ал.1 пр. 2-ро от НК, свидетелката А. Д. привлякла за шофьор св. Р. С., с когото продължила дейността по закупуване на акцизни стоки без бандерол и транспортирането им до различни клиенти, срещу заплащане, която продължила до 14.12.2017 г.

През периода от 19.07.2014 г. до 14.12.2017 г. по описания по-горе механизъм (касещ деянието от 12.05.2017 г.)свидетелката Д. на 229 пъти организира, заедно със свидетеля К., закупуването от склада му в гр. П. (директно от него или от свидетеля А. Х.), транспортирането до обл. Кюстендил, обл. Благоевград, чрез свидетеля Т. И., подсъдимия р-к Д. и свидетеля Р. С. и продажбата, извършвана от нея или от подсъдимия Д. на спирт и спиртни напитки, цигари и тютюн, за които е заплатила 243,747.00 лв. Цигарите и тютюнът били поръчвани и закупувани по-често от подсъдимия р-к Д..

По делото безспорно е установено, че подсъдимите са обвързани в доверителни взаимоотношения помежду си. Свидетеля К. е поддържал доверителни отношения със св. А. Д., контактувал е непрекъснато с нея, като са уговаряли покупките на акцизните стоки. Извършвал е услуги на Д. осигурявайки и транспорт. Св. К. е поддържал добри отношения и със св. Х., като му е поверил дейността в склада с акцизни стоки. От своя страна св. Х. е поддържал доверителни отношения със св. Д., В., подс. Д. при закупуването и продажбата на акцизни стоки. Свидетелката Д.а е привлякла в групата св. И., св.С. като водачи на МПС като им заплащала определени суми за извършваната от тях дейност. Със сина си Д. Д., тя е пътувала до гр. П. да закупува стока. Уговаряла се е с К. или с Х. кога и какво количество акцизни стоки подсъдимият Д. да закупи от тях. Д.а е възлагала и конкретни задачи на подсъдимия Д. да превозва акцизни стоки до конкретни клиенти.

По делото е установено, че свидетелите А. Д. и К. са ръководителите на групата. От една страна К. е лицето, което организира и ръководи доставянето на спирт, тютюн и цигарите в склада в гр. П., както и разпределението и продажбата на акцизните стоки. Той уговарял продажбата им със св. Д. или с подсъдимия Д.. Ръководел, организиран и контролирал дейността на св. Х.. Като организатор и ръководител на групата ясно се очертава и св. А. Д., която организира и ръководела дейността на групата при пътуванията до гр. П., осигурявала МПС и водачите им, организира и ръководела покупката на спирта от К., тютюна и цигарите от К. и В. след предварителна уговорка с тях. От нея членовете на групата търсели съдействие при възникнали проблеми. Св. Д. ръководела продажбата на акцизните стоки до клиенти в добре организирана от нея мрежа основно в района на Кюстендилска и Благоевградска области. Поставяла конкретни задачи на другите участници

в групата. Към тази група безспорно се причислява и свидетелят Х., който работел в склада на К. под негово ръководство. Същият е с ясното съзнание за съпричастност към групата и за дейността ѝ. Изпълнявал конкретни дейности по приемане и съхранение на акцизните стоки – спирт и тютюн. От св. В. получавал тютюн и цигари, като подготвял и продавал на другите участници в групата св. Д. и подсъдимия Д., след предварителни уговорки с тях – спирт, тютюн и цигари. Участник в групата е и свидетелят В., който поддържал взаимоотношения със св. К. и св. Х., като ги снабдявал с тютюн и цигари, а в последствие снабдявал А. Д. и подсъдимия Д. с тютюн и цигари. Установена и доказана е и ролята на свидетеля Т. И. за времето от м.юли 2014 г. до 17.03.2017 г., като участник в групата, изпълняващ дейност като водач на МПС, возещ А. Д. до гр. П. за закупуване на акцизни стоки и пренасянето им основно до Кюстендилска и Благоевградска области. Т. И. изпълнявал и конкретни задачи за доставяне на спирт на клиенти на Д.. Участник в групата е и Р. С., който след 12.10.2017 г. до 14.12.2017 г., също като водач на МПС, придружавал св. Д., като получавал и превозвал акцизни стоки от склада на св. К. в гр. П. до обл. Кюстендил и обл. Благоевград. Св. Е. Х. също е участник в групата, като е изпълнявала основно дейност по снабдяване на св. Д. с цигари от Р.С. Македония.

Видно от доказателствата по делото безспорен участник в групата е и подсъдимият Д.. Установява се, че той е имал активно участие в групата, като не само е бил шофьор на св. Д. и е съдействал при транспортирането на акцизните стоки спирт, алкохолни продукти, тютюн и цигари с леките автомобили, но е имал активна роля при закупуване на спирт и особено при снабдяването с тютюн и с цигари без бандерол. Подсъдимият е подпомагал цялостно дейността на св. Д., осигурил и е телефон, заедно с нея е осигурявал необходимите количества туби с минерална вода за разреждане на спирта. Същият е изпълнявал и конкретни задачи, поставени му от Д. - да пренася с управлявания от него автомобил спирт до клиенти, след предварителна уговорка от страна на Д..

За съществуването на организирана престъпна група може да се съди от показанията на св. А. Х., св. А. К., св. Д. В., св. Т. И., св. Р. С., Е. Х. депозирани, както в хода на съдебното следствие, така и от огласените по реда на чл. 281 ал.4 от НПК показания от ДП, които се кредитират от настоящият съд, като последователни, логични и кореспондиращи, както помежду си, така и с останалия доказателствен материал по делото. С тези свидетели, както и със св. Д. са сключени споразумения за извършени от тях деяния по чл. 321 ал.3 пр. 2-ро т.2 вр. с ал.2 НК от НК и по чл. 234 от НК, като са им наложени наказания, както следва: на свидетеля А. Х. за деянието по чл. 321 от НК е наложено наказание в размер на 2(две) години „Лишаване от свобода”, по чл. 234 от НК е наложено наказание в размер на 1(една) година и 6(шест) месеца „Лишаване от свобода”, като на основание чл. 23 НК е наложено наказание по съвкупност в размер на 2(две) години „Лишаване от свобода. На основание чл. 66 НК изпълнението на наложеното наказанието е отложено с изпитателен срок от 4(четири) години.

На свидетеля Д. В. за деянието по чл. 321 от НК е наложено наказание в размер на

8(осем) месеца „Лишаване от свобода” с изпитателен срок от 3(три) години.

На свидетеля Т. И. за деянието по чл. 321 от НК е наложено наказание в размер на 3(три) години „Лишаване от свобода” с изпитателен срок от 5(пет) години. На свидетеля А. К. за деянието по чл. 321 от НК е наложено наказание в размер 8 (осем) месеца „Лишаване от свобода” при „общ” режим.

На свидетеля Р. С. за деянието по чл. 321 от НК е наложено наказание в размер на 4(четири) месеца „Лишаване от свобода” и по чл. 234 от НК е наложено наказание в размер на 3 (три) месеца „Лишаване от свобода”, като на основание чл. 23 от НК е определено общо наказание в размер на 4(четири) месеца „Лишаване от свобода”, при „общ” режим за изтърпяване на наказанието.

На свидетелката Е. Х. за деянието по чл. 321 от НК е наложено наказание в размер на 5(пет) месеца „Лишаване от свобода” и по чл. 234 НК е наложено наказание „Лишаване от свобода” за срок от 4(четири) месеца, като на основание чл. 23 НК е определено общо наказание в размер на 5(пет) месеца „Лишаване от свобода”, при първоначален „общ” режим.

На свидетелката А. Д. за деянието по чл. 321 от НК е наложено наказание в размер на 8 (осем)месеца „Лишаване от свобода” и за деянието по чл. 234 ал.2 т.2 вр. с ал.1 предл. 2 вр. чл. 26 от НК е наложено наказание 7(седем)месеца „лишаване от свобода“, като на основание чл. 23 от НК е определено едно общо наказание в размер на 8(осем)месеца „Лишаване от свобода” при „общ” режим за изтърпяване на наказанието.

В показанията си, депозириани в хода на съдебното следствие от 10.03.2021 г. св. Х. посочва дейността, която е осъществявал при свидетеля К. още през 2014 г., като очертава, макар и пестеливо, ръководната роля на свидетелите К. и Д. и посочва участието на подсъдимия Д.. Разкрива доверителните отношения между участниците в групата и механизма на осъществяваните продажби на акцизни стоки (спирт, тютюн, цигари) на св. Д. и подс. Д.. Свидетелят посочва *„Продавахме спирт с А. К. и А. купуваше от нас. А. уреждаше спирта и му го караха с камион. От мен се искаше да го пълня и да го продавам. С К. развивахме тази дейност през 2014 г. А. я познавам от А., който я доведе като клиент.... А. идваше с различни шофьори и синът ѝ е идвал с нея... Цената на спирта беше около 3 лв. средно, цените на спирта, които продавахме на Н. и сина ѝ, ги договаряше А. К.. Н. ми е оставяла пари, след това аз ги отчитам на А. К.. Когато Н. се обаждаше да поръча спирт му казвахме „мармалад“ като скрито име. Не знам със сина ѝ точно как сме говорили. А. и синът ѝ се познават с К.“.*

Подробно и в детайли този свидетел разказва в показанията си, депозириани в хода на ДП (л. 85 гръб абз. 3 до л. 86 абз. 3 т. 18 от ДП) частично огласени по реда на чл. 281 ал. 4 НПК, както за отношенията между св. К. и св. А. Д., свързани с дейността по закупуването на спирта, така и за дейността, осъществявана от А. Д. и подсъдимия Д. Д.. Свидетелят посочва *„Мога да отлича част от хората, които съм вписвал и идваха редовно да вземат*

спирт и алк. напитки. Директно познавам А. и сина ѝ М.. Познавам ги от м. юли 2014 г., за тези 3-4 години те идваха в склада за спирт редовно. Веднъж или два пъти седмично..... Веднъж или два пъти седмично А. е идвала с шофьор. Д. сам си караше колата, в която товареше спирта. Идвали са през един и същи ден и двамата...“.

Свидетелят споделя и други факти и обстоятелства, касаещи участието и на другите шофьори, с които А. Д. е посещавала склада на К., за да закупи спирт. Свидетелят Х. посочва и обстоятелства, свързани с предварителната уговорка кога, как и какво количество ще закупят А. Д. и Д.. Същият заявява *„Обикновено Н. ми се обаждаше по телефона за кой ден, какво количество да и приготвя. На спирта му казвахме „мармалад“... Така го наричаше К., а той ми казваше на мен какво количество да приготвя. Имало е доста случаи, при които Н. предварително се е разбрала с К., а той ми казваше какво количество да ѝ приготвя“.*

Относно нарязания тютюн и механизмът на доставянето и продажбата му на св. А. Д. и подсъдимия Д. свидетелят Х. заявява *„Нарязания тютюн в склада го докарваха К. или Д.. Чул съм А. да го нарича така по телефона и да му поръчва по телефона да му докарат тютюн. А. К. се оправяше с него за количествата и за парите. А. и М. редовно вземаха нарязан тютюн и цигари. Тютюнът съм го вписвал като „билки“, а цигарите като „пирони“.*

Показанията на св. К. от съдебното следствие, макар и лаконични, също разкриват дейността на групата и участниците в нея. В показанията си, депозириани в съдебно заседание от 10.03.2021 г. св. А. К. заявява *„Познавам А., тя купуваше от мен тютюн и спирт.... Виждал съм Д., като шофьор е идвал. Имаше и едно момче Т..... С Х. решихме да работим заедно и да ми помага. Продавахме спирт и спиртни напитки..“.*

Свидетелят К. е по обстоятелствен в показанията си, депозириани в хода на досъдебното производство като свидетел (л. 87-89 т.18 от ДП) *„А. Х. го познавам от махалата. Реших да му предложа да започне работа при мен... Взех го да работи в склада. Трябваше да прави спиртни напитки по поръчка на различни хора.... Някои от хората искаха да си вземат чист спирт. Аз го купувах на около 2.7 до 3 лв. и го плащах веднага, на литър спирт търсех печалба от 10.30 ст ... Казах на А. да води дневник и да вписва в него всичко, което прави със спирта, колко му докарвам, какво продава, какво е преработил в алкохол, на кой е продал и сметка на целия оборот. Плащал съм на А. различни суми, като заплата, в зависимост от оборота. Докарвал съм пластмасови бутилки, капачки..“.*

От тези показания безспорно се установява, както дейността на св. К. в групата, така и ръководната му роля. За отношенията му със св. А. Д. и началото на съвместната им престъпна дейност той посочва: *„През лятото на 2014 г. една жена се свърза с мен през мобилния телефон... не си спомням точно колко дни след разговора, но скоро след него А. дойде в гр. П. с автомобил, който го караше мъж на име Т. ... тя тогава ме попита дали искам да ми продава спирт от с. К. на цена 3 лв. на литър... По поръчка на Н. аз ѝ доставях*

определено количество спирт от склада на „Х.“ гр. П., откъдето тя идваше и ги вземаше. Предварително тя се обаждаше на мен или на Х. и ни казваше, какво количество ѝ трябва”.

Свидетелят посочва и другите участници в групата, които основно са управлявали МПС, за да превозват алкохола от П. до Благоевградска и Кюстендилска области, като разкрива и доверителните му отношения със св. Д.. Тези показания, разкриват и добрата организация в дейността на групата и стремежа им да запазят в тайна престъпната дейност, която осъществяват, употребявайки закодирани думи при общуването в групата. Свидетелят е категоричен: *„В склада в „Х.“ е идвала с транспорт... леки автомобили с различни шофьори с Т., с Д. и последно с Р.”*. Свидетелят споделя също *„Н. не винаги ми е плащала веднага...”*. Същият свидетел разказва и за услугите, които е правил на А., свързани с предоставянето за ползване на микробус за пренос на 1-2 куба по 1000 литра спирт. Свидетелят посочва: *„... тя се убеди, че съм коректен в отношенията си с нея, тя поиска да ѝ намирам нарязан тютюн и цигари без бандероли”*. Свидетелят К. подробно описва и дейността, свързана със закупуването на нарязания тютюн, като посочва, че с тютюн се е снабдявал от Д. В. – другият участник в групата. Свидетелят разкрива, как е снабдявал А. Д. с тютюн: *„Когато А. ми искаше аз се обаждах на Д. по телефона и му казвах какво количество нарязан тютюн да приготви и кога да го докара... нарязания тютюн го е оставял в склада, ако мен ме няма, оставял го е при А. /Е./, като дойде Н. той ѝ го даваше... Н. не винаги ми е плащала веднага... при разговорите си по телефона наричахме нарязания тютюн „билка”*.

Другият участник в групата Д. В., макар и съвсем лаконичен в показанията си, депозиран в хода на съдебното следствие, като споделя, че е продавал тютюн на св. К. и св. Д. (протокол с. з. 10.03.2021г.) не отрича, че е осъществявал сделки с нарязан тютюн със св. Д. и с К.. Свидетелят посочва *„...давах някакъв тютюн на А.... тя ми го плащаше... сама идваше да купува на пазара ... идваше с автомобил. Товареше тютюна в кола. Познавам А. К.. На А. К. съм давал тютюн”*. Същият свидетел в съдебно заседание е заявил, че не си спомня обстоятелства по делото и показанията му са били огласени. В показанията, депозиран на (л. 90-91, т. 18 от ДП) същият споделя подробности, относно запознанството му с А. К. в началото на 2016 г., както и за продажбата на нарязан тютюн. Подробно разказва и за продажбите на нарязан тютюн директно на А.. Същият сочи, че това е ставало на бензиностанцията до гр.П.. В показанията си разкрива механизма на продажба на нарязания тютюн и секретността между участниците в групата като заявява *„Обикновено А. ми се обаждаше по телефона и се уговаряхме какво количество да ѝ доставя и кога. Уговаряхме си среща на бензиностанцията на петрол. А. винаги идваше с някой мъж, който караше колата... По принцип в тел. разговори никога не споменавахме тютюн. С А. го наричахме „материал”, а с К. „билка”*.

Свидетелят Т. И. в съдебно заседание (съдебен протокол от 03.06.2021 г.) също е съвсем лаконичен, но не отрича, че е пренасял спирт и цигари със св. Д. с автомобил. Свидетелят сочи: *„Отдавна беше, карах с нея спирт и рядко цигари, шофирах автомобил марка „Х.“*.

Видно от показанията му, депозиран в досъдебното производство (л.68-73 т. 18 от ДП) свидетелят подробно е разказал за цялостната престъпна дейност осъществявана от групата, за комуникацията в групата, като разкрива ръководната роля на св. А. Д. и св. А. К., както и участието на св. Х., В. и подсъдимия Д. в групата като е заявил: *„Запознах се в началото на лятото на 2014 г.. предложи ми да изкарвам пари при нея, предложи ми да я возя с колата, когато купува спирт и тютюн. Н. искаше да карам микробус, защото искаше да возим големи количества спирт От м. юли 2014 г. до м. април 2017 г. по веднъж или два пъти седмично съм возил Н. до П., за да купува спирт ... Докато я возех към П., тя непрекъснато звънеше на клиентите си и се уговаряше къде и кога да се видим, за да им продаде спирта. Предупреждаваше ги да не пият, да дойдат с кола и други подробности. Свидателят подробно разказва за създадените близки и доверителни отношения между свидетелите А. Д. и К.. Подробно описва обстоятелства, свързани с телефонните обаждания и уговорки за закупуване на спирт между свидетелите Д. и К. или Х., като споделя, че в разговорите не винаги са казвали, че става въпрос за спирт, а са се разбирали само за количеството. Свидателят разказва какво количество спирт А. Д. е закупувала, как е общувала с А. К. и в какви отношения са били, като споделя и подробности за обстоятелствата, свързани със закупуването на бутилките с минерална вода от по 10 литра, разреждането на спирта още в склада, товаренето в лекия автомобил и пренасянето му до клиенти, предварително съгласувано с тях от св.А. Д.. Свидателят разказва за клиенти в София, в село до гр. Чирпан, до бензиностанция „Петрол“ и други клиенти. Споделя за закупуването на тютюн от А. К., а в следствие директно от свидетеля В..*

Свидателят Р. С. в съдебно заседание заявява, че не си спомня обстоятелствата по делото, поради което показанията му от досъдебното производство са приобщени към доказателствения материал по делото чрез огласяването им. В тях (л. 65 – 67 т. 18 от ДП) свидетелят подробно разказва за пътуванията до гр. П. през м октомври 2017 г., откъдето А. е закупувала спирт, като предварително е разговаряла с мъж на име А.. Подробно обяснява как А. е закупила туби с минерална вода от по 10 литра и от склада на „Х.“ взела приготвените предварително за нея туби със спирт, които тя разредила с минерална вода. Свидателят споделя, че св. А. Х. предварително е подготвял исканото количество спирт. Свидателят споделя също и за закупуването от страна на А. и на нарязан тютюн през този период в пликове. Като относно получаваните пликове А. е казвала, че в пликовете се съдържа „билка“. Свидателят споделя и за продажба на спирт на клиенти на А. в Дупница, в Симитли, в София. Същият е категоричен за отношенията между А. Д. и А. К. като заявява *„дватамата си имаха голямо доверие“*, имайки предвид доверието помежду им при осъществяване на сделките със спирта.

Е. Х. в показанията си е категорична, че е продавала цигари на А., които са с македонски произход, като за Д. е категорична, че не го познава.

Съдът не споделя тезата на защитата, че не следва да се кредитират показанията на свидетелите, сключили споразумения за извършени от тях престъпления по чл. 321от НК,

тъй като същите имали характер на „оговор“. Видно от материалите по делото действително свидетелите К., Х., Т. И., В., С. и Х. са сключили споразумения, като са се признали за виновни за извършени от тях деяния по чл. 321 от НК. След сключване на споразуменията те са дали показания в качеството им на свидетели, където същите подробно са разказали, както за своята дейност като участници в групата, така и за дейността на другите участници, в това число и за участието на подсъдимият Д.. В съдебно заседание пред първата инстанция свидетелите, макар и лаконично, са разказали за дейността си и за дейността на подсъдимият Д.. Основният съд е приобщил показанията им от досъдебното производство по реда на чл. 281, ал. 4 от НПК във вр. с ал.1 т. 2 или 3 в зависимост от това, дали свидетелите не си спомнят обстоятелства по делото или са налице противоречия .

Видно от мотивите на постановената присъда съдът е анализирал показанията на свидетелите от досъдебното производство и показанията им от съдебно заседание и е обосновал изводите си въз основа на тези показания, които е кредитирал. Съдът е обосновал изводите си и въз основа на останалия доказателствен материал, който кореспондира с показанията на свидетелите, а именно писмените, веществените доказателства и приложените по делото веществени доказателствени средства. Показанията на свидетелите сключили споразумение с прокуратурата, дадени в хода на досъдебното производство са подробни, логични, последователни и взаимно се допълват. Те кореспондират с показанията на другите свидетели и останалия доказателствен материал и изцяло се кредитират и от настоящият съд, поради което съдът счита, че в конкретния случай не следва да се приема, че е налице „оговор“. Нещо повече, в съдебно заседание, след като са прочетени показанията им свидетелите са заявили, че това е вярно. Може да се направи обоснован извод, че срещу свидетелите не е бил оказван натиск в досъдебното производство, каквато теза се излага от защитата.

Съдът не споделя становището на защитата, изразено в съдебно заседание, че е нарушена разпоредбата на чл. 281 от НПК по следните съображения:

Видно от протоколите от съдебни заседания, проведени по НОХД №149/2020 г., по описа на Военен съд – С., по което е постановена Присъда № 2/29.06.2021 г. показанията на свидетелите са приобщени по реда на чл. 281 ал.4 вр. с ал.1 т. 1 или т.2 от НПК. Съгласно разпоредбата на чл. 281 ал. 4 „Когато не могат да бъдат прочетени по реда на ал. 3, показанията на свидетел, дадени пред орган на досъдебното производство, могат да се прочетат, ако са налице условията по ал. 1 т. 1 или 2” от НПК, какъвто е настоящия случай. Видно от приложените по делото протоколи от съдебни заседания защитата е изразила становище, че не е съгласна да се четат показанията. Съгласно тази разпоредба не се изисква съгласието на страните и съдът правилно е огласил показанията им.

Съществуването на ОПГ, дейността, която са осъществявали участниците в групата, се установява и от показанията на свидетелите - клиенти на св. А. Д., които сочат, че същата след предварителна уговорка им е доставяла туби от минерална вода със спирт, различно количество в зависимост от поръчката. В тази насока свидетелят Св. И. Т., който има склад на едро и продава алкохол, в съдебно заседание от 03.02.2021 г. сочи „Познавам А., тя

идваше да ми представя оферти... Д. е идвал един, два, до три пъти максимум с майка му. Аз с него не съм имал бизнес контакти.“ В огласените показания от (л. 22 том.18 от ДП) свидетелят конкретизира „През пролетта на 2016 г. А. дойде при мен и ми предложи да ми продава алкохол без бандерол. Тя обеща да ми докарва спирт... А. ми докарваше спирта в пластмасови туби от минерална вода от по 10 литра... шофьорът се казваше Т. ... Поздравяваше ме и стоварваше бутилките. Аз плащах на А...“. Свидателят С. А. в показания (л. 44-46 т.18 от ДП), подробно разказва как се е запознал с А. и как тя след предварителна уговорка му носила туби от минерална вода по 10 л. спирт на пазара, като сочи, че от нея закупил за периода от 2014 г., до 2017 г. около 200 литра спирт. Д.а била придружавана от шофьор, който разтоварвал тубите със спирт. Свидателят С. П. в с.з. от 17.03.2021 г. подробно разказва как са осъществявали връзка с А. и се разбирали къде и как да вземе спирта, който бил в туби по 10 литра от минерална вода. За продадения алкохол тя не му издавала документ. Мъжът, който идвал с нея помагал да вземе бутилките и да ги сложи в неговия автомобил. В. Т. свидетелства, че е купувала от Д. македонски цигари, а С. К. посочва, че е продавала на св. А. Д. цигари, които тя закупувала от Македония. П. К. свидетелства, че е закупувала от А. спирт в туби по 10 литра няколко пъти. Подробности относно количеството тя споделя в показанията си, депозиран на (л. 94 – 95 том 18 от ДП). Свидателят К. И. в с.з. на 24.03.2021 г. също споделя, че е закупувал спирт – дестилат от А., като в показанията си, депозиран на (л. 92, л.93 т. 18 от ДП) е конкретизирал цената и сумата, която е дал за закупения спирт. Д. П. във с.з. от 18.05.2021 г. споделя, че знае, че А. търгува са спирт и той закупил от нея една туба със спирт. Д. Г. (л. 6-8, т. 18 от ДП) подробно разказва как А. Д. и св. Т. са носели пластмасови туби със спирт във заведението „Б. х.“ и как св. А. е разреждала спирта, който в последствие бил продаван и на дребно и на едро на клиенти. Споделя също, че Т. И. и А. Д. са носели и нарязан тютюн в чували, който след размерване също бил продаван. И. Т. в с. з. от 18.05.2021 г. споделя, че след като се запознал с А. тя му докарала спирт на „три транша“, като посочва, че на два транша му го докарала тя и конкретизира, че третия транш го докарал синът ѝ. Подробно обяснява, че го докарала в туби от минерална вода по 10 литра, в заведението по пътя от гр. Симитли за Банско, на 3 лв. литъра. Н. В. (л. 63 -64, т. 18 от ДП) ѝ намерил клиент, на който тя да продава чист спирт. И. С. (л. 77 т. 18 от ДП) сочи, че няколко пъти е купувал спирт от А. Д. през 2014 г. от по 10 л. туби, като сочи, че купувал от нея и нарязан тютюн, като за последно е взимал през края на 2016 г. Г. Н., който също купил от А. ракия в пластмасова бутилка споделя, че бил предупреден от А., когато се обажда по телефона да поръчва нещо - цигари да казва, че иска „локум“.

Дейността на ОПГ се установява и от приложените ВДС от използваните СРС, от проведените разговори между участниците в групата, както и между св. А. Д. и нейни клиенти. Установява се механизма на закупуване и продажба на акцизни стоки, предварителните уговорки кога и какво количество акцизни стоки ще бъде закупено. Установява се, че участниците в групата са с пълно съзнание, че дейността, която осъществяват е противозаконна и затова разговарят завоалирано. Видно от разговор №134371158 от 17.10.2017 г., проведен в 09.45ч. (т. 3 л. 80 от ДП) между св. Д.а и гр. лице

Х. са използвани само цифрово обозначаване за необходимото й количество спирт:

„А.: Е на утре да дойда да те видя.

Х.: Добре бе няма проблем. Хубаво.

А.: „25”.

Х.: „Добре имаш ги. Хубаво”.

При разговор №138214530/14.11.2017 г., проведен в 11.52.42ч. (т.3 л.120 от ДП) договорката между Х. и А. е постигната отново само чрез цифрово обозначение на необходимите й количество бутилки със спирт, като е използвана цифрата „45“. В телефонен разговор №138397615/15.11.2017 г. в 13.43.48 ч. (т. 3 л. 135 от ДП) между А. Д. и св. Х. отново е уговорен необходимият брой бутилки само чрез цифрово обозначение „55“. Тези разговори са показателни за съзнанието на участниците в групата, че вършат нещо престъпно, поради което и комуникират по този начин.

В телефонен разговор №134406138/17.10.2017 г. в 13.43.48ч. (т. 3 л. 81-83 от ДП) между св.Д. и св.К. е уговаряна цена на спирта:

А.: „Е на цената същата ли е още?”

К.: „От другата седмица чакам една доставка от друго място, много по-добра цена, дай боже да се случат нещата“.

А.: Добре.

К.: Да се надяваме, че поне 20 стотинки надолу ще е, да. Това е.”

От разговор №133825123 на 13.10.2017 г., проведен в 09.57.43ч. (т.3 л.69-70 от ДП) между А. и К. се установява, че двамата са обсъждали извършената полицейска проверка предишния ден на автомобила, управляван от подсъдимия Д. в района на гр. Дупница и мястото на доставките на спирт.

А.: „Вчера проблеми на Дупница. Много големи. ...И проблеми със детето ве-, не знам, не знам, как че го оправим. Знаеш къде, що, как е.

К.: Ма кво стана бе?

А.: Е ми стана, що не трябва да става. Това е що да стане.

К.: Е пак ли бе... Само на тебе.

А.: Да. Е ми пак, ето пак. Е ми не е само на мене, разстоянията са много далече, аз кат ти казах, че имаме проблеми със това, с тея разстояния ние къде ги минаваме, че трябва нещо друго да се измисли това е. Нема друго е наеднъж да се мине, друго е се минава всяка седмица.

К.: Добре знайш кво, ще направим така от София да ходиш да си вземаш.

А.: Абе аз откъде и да, ние до София нямаме, ние след София са проблемите. До София нема проблем.

Този разговор е показателен за доверителните отношения между двамата, както и за

ръководната им роля в групата, и за притесненията на Д. за сина й – подсъдимия Д..

От разговор между св.Д. и св.Т. И. на 04.04.2017 г. №110150584 (т. 4 л. 26 – 27 от ДП), когато Т. И. действайки в изпълнение на задача, поставена му от Д. да превози спирт акцизна стока без бандерол в района на с. Пиперков чифлик, обл. Кюстендил, на път И-62 при км. 2+700 е бил спрян за проверка от полицейски служители се установява, че св. Т. И. при създадения проблем търси помощ от ръководителя на групата. След като Д. не му помогнала, така както обещала още при започване на дейността им по закупуване и доставка на акцизни стоки без бандерол, св. Т. И. преустановил отношенията си с нея. Д. продължила дейността си като започнала основно да използва като шофьор сина си подсъдимият Д..

Т.: Абе, ако трябва Йов... /не се разбира/ да ми помага нещо. Аз съм тука наа това, на Чифлико. Спреха ме. Видеха го и чекаме тия.

А.: Ти бърже ли кара?

По нататък двамата обсъждат как А. да му помогне да се избегне полицейската проверка. В този случай срещу св. гр. лице Т. И. е било образувано досъдебно производство №327/2017 г. (пр. пр. №717/2017 г. по описа на РП Кюстендил т. 20 от ДП).

От разговор № 113715246 (т.3, л.30-31 от ДП) на 03.05.2017 г. в 14.24.26 часа между свидетеля В. и св. А. Д. се установява как двамата се договарят за доставка на нарязан тютюн:

А.: Абе, тия, къде им давах тия, големите викат, че по сто-сто и петдесет грама им било късо. И аз викам: Не знам. Вие как? На некаква електронна везна ги мерили и ми мръморат тука на главата.

В. : Ъхъ. Добре, бе. Че им турим по.

А.: Гледай си ги другия път, да. Еми,вика мерили си ги.

В.: Ама той виж, че аз меря на голям кантар.

А. Аха Еми, то го мерят на такъв, сигурно, по-точен. И дава отражение.

В.: Добре, добре. Ше им туриме по сто грама повече, Айде...

като уговарят следващото посещение.

В следващият разговор №116104566 (т. 3 л. 38-39 от ДП) от 25.05.2017 г. в 10.49.27ч. между двамата, те договарят следващата доставка на нарязан тютюн за следващият ден 26.05.2017 г.

В разговори №114852455 от 13.05.2017 г. в 11.17.21ч . (т. 3 л. 34-35 от ДП) между св. С. и А. се договаря продажбата на цигари.

Безспорно е, че Д. е активен участник в групата от м. юли 2014 г. Неговата роля е ясно очертана. Той като водач на МПС на лек автомобил марка „С.“, модел „Л.“ с рег. № ****, а

след това и с лек автомобил „Я.“, модел „Х Т.“ с рег. № **** основно е подпомагал и придружавал св. А. Д. до гр. Пловдив при закупуването на спирт, цигари и тютюн и пренасянето им до обл. Кюстендил или обл. Благоевград. Подсъдимият посещавал самостоятелно или с майка си св. А. Д. склада на К. и закупувал за себе си или закупували с майка си акцизни стоки от склада в „Х.“ на К., като предварително закупували туби по 10 литра с минерална вода за разреждане на спирта. Подсъдимият Д. изпълнявал и конкретни задачи, поставени от ръководителя на групата св. Д. като доставял стоката до клиенти в добре организираната от Д. мрежа. Той е бил с ясното съзнание, че това са акцизни стоки и са без бандерол и е участник в група, която осъществява престъпна дейност, именно за държане и разпространение на акцизни стоки. Безспорно е, че Д. е имал познание за останалите членове на групата и за нейните цели. Той много добре се е познавал със свидетелите К., Х., В., И.. Знаел е каква дейност осъществяват те. Подсъдимият Д. е контактувал със свидетелите К., Х. и В. и е купувал акцизната стока от тях след предварителни уговорки. Ръководителят на групата св. А. Д. е негова майка и той много добре е знаел каква дейност осъществява тя.

Участието на подсъдимия Д. в ОПГ се установява от показанията на св. Х., К., Т. И., Д. В.. Показанията им са логични, последователни и кореспондират, както помежду си, така и с останалия доказателствен материал и се кредитират от съда. Те се допълват и в цялост изясняват участието на подсъдимия Д. в престъпната група.

Съдът изцяло кредитира показанията на свидетеля А. Х. „Е.“, депозирани в съдебно заседание на 10.03.2021 г., където свидетелят посочва: *„А. идваше с различни шофьори и сина ѝ е идвал с нея. Синът на Н. я возеше, беше ѝ като шофьор. Може и синът ѝ да се е обаждал за поръчка, но не мога да си спомня на Н. и на сина ѝ сме продавали само спирт, те нямаха интерес към алкохолните напитки“* и (на л. 84-86 от том 18 от ДП, прочетени в съдебното заседание на основния съд на 10.03.2021 година по реда на чл. 281 ал. 4, вр ал. 1 т. 1 от НПК), в които свидетелят е обстоятелствен и категоричен: *„мога да отлича част от хората, които съм вписал и идваха редовно да вземат спирт и спиртни напитки. Директно познавам А. и сина ѝ М. от Б.. Познавам ги от месец юли 2014 година. За тези три-четири години те идваха до склада за спирт редовно – веднъж или два пъти седмично. А. е идвала с шофьор, а Д. сам си караше колата, в която товареше спирта. Идвали са през един и същи ден и двамата. Вземали са различни количества спирт. Първоначално А. идваше с М., после идваше с друг мъж... М. идваше с едно С., а по-късно идваше и с Я.. В автомобилите товареха спирта. Количествата, които Н. и М. са взимали може да ги уточните от тефтерите“. „С М. контактувахме по същия начин. Или той ми се обаждаше по телефона, или Н. ми казваше какво количество спирт да му приготвя и за кога. М. се познаваше и с К.“. „А. и М. редовно вземаха нарязан тютюн и цигари. Тютюнът съм го вписвал като „билки“, а цигарите като „пирони“.*

Показанията на този свидетел очертават дейността на подсъдимия Д. Д. и участието му в групата. Видно е, че подсъдимият не е посещавал склада на К. в гр. Пловдив инцидентно. Той е пътувал до там редовно, един или два пъти седмично през инкриминирания период,

самостоятелно или със св. Д., след предварителна уговорка лично или чрез Д. и е купувал спирт и тютюневи изделия. Подсъдимият се е познавал добре със К. и Х., имали са си доверие и е съзнавал принадлежността си към групата.

В подкрепа на заявеното от св. Х. за дейността на подсъдимия Д. са показанията на другият ръководител на групата св. К., които съдът също кредитира. Свидетелят А. К. в показанията си (на л. 87-89 от том 18 на ДП), прочетени в съдебното заседание на основния съд на 10.03.2021 година по реда на чл. 281 ал. 4, вр ал. 1 т. 1 от НПК), подробно разказва как е продавал спирт на св. А. Д. в склада в „Х.“ ЕООД в град П. и описва участието на Д. в дейността по закупуване на спирт и цигари и от кога е участник в групата. Също така свидетелят подчертава, че подсъдимият Д. е купувал цигари без бандерол, повече от св. Д.. Свидетелят в показанията си твърди: *„В склада в „Х.“ е идвала с леки автомобили с различни шофьори, с Т., със сина й Д. и последно с Р.“*, „Със сина й Д. започнаха да идват двамата през лятото на 2014 година“. *„За цигарите без бандерол мога да кажа, че М. – сина на Н., ги купуваше повече от нея“*. *„От Е. знам, че М. също е бил редовен клиент и за спирт и за цигари“*.

Свидетелят Д. В. в показанията си, прочетени в с.з. на 10.03.2021 година по реда на чл. 281 ал. 4, вр. ал. 1 т.2, предл. 2-ро от НПК (л.90 и 91 от том 18 на ДП), също споделя обстоятелства, свързани със закупуването на тютюн от А. Д. и участието на подсъдимия Д. Д.. Свидетелят твърди: *„А. винаги идваше с някой мъж, който караше колата. От всички коли съм запомнил един черен „Я.“, който го караше едно младо момче, около 30 години, което впоследствие разбрах, че е синът й“*.

Подробни са показанията на свидетеля Т. И., прочетени по реда на чл. 281 ал. 4, вр. ал. 1 т. 2 от НПК (на л. 68-73 от том 18 на ДП), в които той ясно очертава участието на подсъдимия Д. в престъпната група и ролята, която е изпълнявал. Свидетелят заявява *„от Н. знам, че М., сина й е намерил А. Шефа. Преди това го е познавал мъжа й... „От Н. знам, че тя е ходила заедно с М. да купува големи количества нарязан тютюн от П.. Мисля, че около 50 кг.“*. *„От когато започнах да работя с Н. от тогава знам, че синът й М. се занимава с прекупуване на акцизни спиртни и тютюневи изделия. Той също ходеше по поръка на Н. до склада на А. Шефа и купуваше спирт. Той ходеше с неговата кола марка „С.“ Л., цвят кафяв металик. По-късно купи черен „Я.“. Ходеше до склада в други дни, не в тия, когато ходехме с нея. В склада на „Х.“ сме се засичали... Всички покупки на спирт от М. ги уреждаше Н.. Винаги предварително се обаждаше на А.овците по телефона, договаряше колко спирт да му приготвят, а след това се обаждаше на М. и го пращаше в П.“*. *„М. слушаше Н. и като вземаше спирт от П. го разкарваше до клиенти. За М. знам, че има клиент в община Невестино и му караше спирт. Чуval съм Н. да му казва кога и на кой колко спирт да закара“*.

Участието на подсъдимия Д. В. Д. в организираната престъпна група се установява и от

показанията на свидетелите И. Т., К., Д. Г., И. Т., Н. В., депозириани в хода на съдебното производство и приобщените към доказателствата показания от ДП. Тези свидетели основно разказват за дейността на подсъдимия Д. при продажби на акцизни стоки без бандерол, когато е придружавал св. Д., както и за случаите, в които подс. Д. сам е доставял спирта на клиентите.

Свидетелят И. Т. в съдебно заседание от 03.02.2021 г. заявява, че когато е закупувал спирт от св. А. Д. с нея е идвал **„Д. до три пъти максимум“**. В протокола за разпит на свидетел от ДП Т. е конкретизирал: **„Идвала е със сина си М.. Може би два – три пъти“** (л. 22 т. 18 от ДП). Свидетелката К. също посочва, че в дейността си св. А. Д. е била подпомагана от подсъдимия Д.. В протокола за разпит на свидетел (л. 95 т. 18 от ДП) заявява: **„Всеки път тя идваше с лек автомобил, управляван от млади мъже. От нея разбрах, че едно от момчетата, с които идваше е сина ѝ“**. Д. Г. в показанията си депозириани на (л. 6-8 т.18 от ДП), подробно разказва за участието на подсъдимия Д. Д. във ОПГ след заминаването на св. Т. И. за Англия. Тя сочи: **„Транспорта започна да се изпълнява от малкия син на Н. - М.. Те двамата го докарваха с лек автомобил на М. ... веднъж видях, че е черна. Продължиха да докарват спирт 2 пъти седмично. Виждаха съм двамата да докарват тютюн в торбички по един кг.“**. В показанията си И. Т., депозириани в с.з. от 18.05.2021 г. е категоричен: **„На третият транш ми се обади по телефона (А.) и ми каза, че синът ѝ ще ми докара спирта. Дойде момчето, сега не мога да си спомня дали с три или четири туби. Момчето ми продаде последния спирт. Спиртът пак беше в туби по 10 литра... и аз го заплатих лично на него... Той ми каза, че е шофьор към военните и майка му го е накарала да докара спирта...“**. В огласения разпит (л. 25-26 т. 18 от ДП) свидетелят уточнява кога, колко пъти е закупил спирта от Д. и от Д. и на каква цена. Свидетелят Н. В. също посочва, че при осъществяване на сделка със спирт от А. е присъствал и **„сина ѝ – М.“** (л. 63-64 т. 18 от ДП).

Съдът изцяло кредитира показанията на тези свидетели, депозириани както в съдебно заседание, така и от досъдебното производство, тъй като същите са логични, последователни, допълват се и кореспондират, както помежду си, така и с останалия доказателствен материал. Анализирайки ги съдът счита, че в конкретния случай не се касае за едно инцидентно присъствие на подсъдимия Д. там, където свидетелката Д. осъществява противоправни действия да купува, пренася или продава акцизни стоки без бандерол. Установява се, че подсъдимият Д. активно участва в тази дейност.

Участието на подсъдимия Д. се установява и от приложените към делото ВДС от използваните СРС. В Разговор № 116274093 (Протокол за изготвено ВДС (л. 39-40 т. 3 ДП) между св. Д. и св. Т., проведен на 26.05.2017 г. в 15.22.35 ч. Т. е изразил недоволство от доставения му от подсъдимия р-к Д. спирт, който бил силно разреден.

Т.: Каква е тея матеница, що си ми изпратила ти?

А.: Коя?

Т.: Еми, я. Това, къде го изпрати. Това е матеница. Това е бело

А.: Е-ми сигурно тубите нещо.

*Т.: Какви туби? Това е. И, и, и трите са матеница, бе! Тука със **сино ти** го гледахме. Що
що да го правя това сега?*

*Т.: Ние го гледахме го. Със **сино ти** го гледохме и он ...”*

От справка, предоставена и на оптичен носител, от АПИ – МРРБ се установява, че на 19.07.2014 г. подсъдимият редник Д. е посетил склада на свидетеля К., находящ се в гр. Пловдив, с лек автомобил марка „С.“, модел „Л.“ с рег. № ****. Същият ден свидетелката Д., заедно със свидетеля Т. И., с управлението от него лек автомобил марка „Х.“, модел „А.“, с рег. № ****, също са посетили склада на свидетеля К., видно от справка от АПИ-МРРБ (вж. л. 166 и 167 от том 27 от ДП и л. 155-159 от том 27 от ДП).

От протокол за изготвяне на веществен доказателствено средство „фотоснимка“ и „видеозапис“ от прилагане на специално разузнавателно средство и ВДС на оптичен носител се установява механизмът на закупуването на спирт от свидетелката Д., заедно с подсъдимия р-к Д. от склада на свидетеля К. в гр. П., извършено на 12.05.2017 г. и товаренето му в автомобил „Я.“, собственост на подсъдимия, като преди това двамата са закупили от склад за напитки „О.“, находящ се в гр. П., туби с минерална вода, с която в последствие са разрешили закупения от свидетеля Х. спирт (вж. л. 1-6, т. 8 от ДП). От веществените доказателствени средства също се потвърждава, че подсъдимият Д. е бил пряко ангажиран, запознат и лично съпричастен с превозваните от него на 12.10.2017 г. акцизни стоки, което се установява и от разговор № 133876287 от 13.10.2017 г. (л. 70-73, т. 3 от ДП) между него и свидетелката Д. (вж. протокол за изготвяне на веществен доказателствено средство „звукозапис“ от прилагане на специално разузнавателно средство).

От изложеното по-горе, може да се направи извод, че престъпленията по чл. 234 от НК са били предварително планирани и организирани. В тази насока безспорно от доказателствата по делото се установява, че св. А. Д. периодично седмично по 1-2 пъти е посещавала склада в П., за да закупи определено количество спирт и нарязан тютюн. Предварително св. Д. се уговаряла с другия ръководител на групата св. К. или със св. Х. за количеството, цената и деня, в който ще отиде до гр. П., за да получи стоката. Когато е ставало въпрос за цигари и нарязан тютюн се уговаряла също с тях двамата или със св. В.. В някои от случаите тези предварителни уговорки ги е правил и подсъдимият Д.. В тази насока са показанията на св. Х., К., В., И., Р. С., ВДС от използваните СРС. Предварително е било планирана и продажбата на закупените акцизни стоки на клиенти. Свидетелката Д. контактувала с клиенти от изградената от нея мрежа като предварително е уточнявала кога, къде и какво количество алкохол е следвало да закара, видно от показанията на свидетелите, И. Т., К., Г., Т., В., ВДС от използваните СРС.

От субективна страна подсъдимият Д. Д. е осъществил състава на престъплението по чл.

321, ал. 3, предложение 2-ро, т. 2, вр. ал. 2 от НК. Подсъдимият е съзнавал, че участва в организирана престъпна група, състояща се от повече от три лица, създадена с цел да върши престъпления по чл. 234 от НК. Подсъдимият активно е изпълнявал ролята си, купувал самостоятелно или с майка си св. Д. и е пренасял големи количества спиртни напитки и нарязан тютюн – акцизни стоки без бандерол през един продължителен период от време. Редник Д. е съзнавал противоправния характер на деянието. Показателен в този смисъл е факта, че при проверката на 12.10.2017 г., след като е бил спрян от полицейските служители за проверка, е заявил, че алкохолът му е необходим, защото щял да прави сватба.

По изложените съображения съдът не приема тезата на защитата, че липсват доказателства, които да разкриват престъпната дейтелност на подсъдимия.

Въззивният съд изцяло се солидаризира с извода на първата инстанция, че подсъдимият Д. Д. е осъществил и престъпния състав на престъплението по чл. 234 ал. 2 т. 2, вр. ал. 1, предл. 2-ро от НК. За да стигне до този извод решаващият орган е направил анализ на доказателствата по делото, които безспорно установяват, че подсъдимият Д. е осъществил инкриминираното деяние. Установено е, че на 12.10.2017 г. подсъдимият и св. Д. по посочения по-горе механизъм, касаещ деянието от 12.05.2017 г., след предварителна уговорка посетили гр. П., склада на К., откъдето закупили спирт. Спиртът бил разреден и налят в бутилки с минерална вода и натоварен на управлявания от р-к Д. лек автомобил „Я.“, модел „Х Т.“ с рег. № *****, черен на цвят. Безспорно от показанията на свидетелите Марио Павлов, Йордан Костадинов, Венцислав И., Славчо Коларски и Илчо Гелев се установява, че на инкриминираната дата и място подсъдимият в собствения си лек автомобил „Я.“, модел „Х Т.“ с рег. № *****, който бил спрян за проверка е държал 320 (триста и двадесет) литра неденатуриран етилов алкохол с различно процентно съдържание на етилов алкохол, с действително алкохолно съдържание по обем при 20 градуса С, над 1,2 % vol или 264 (двеста шестдесет и четири литра и триста и десет милилитра) чист етилов алкохол. Държаният от подс. Д. и св. Д. неденатуриран етилов алкохол е акцизна стока, която е била без бандерол, макар такъв да се изисквал по закон. По смисъла на чл. 4 т.1 вр. чл. 2 т.1 от ЗАДС (редакция от 18.07.2017 г.: Акцизни стоки „са стоките изброени в чл. 2, като в т.1 са посочени алкохолът и алкохолните напитки“. От заключението на физико-химичната експертиза и стоково-химичната експертиза се установява, че в държаните от подсъдимия Д. и св. Д. 32 бр. туби от минерална вода с вместимост от по 10 литра са се съдържали 320 (триста и двадесет) литра неденатуриран етилов алкохол с различно процентно съдържание на етилов алкохол, който попада в Комбинираната номенклатура. Подсъдимият, както и свидетелката Д., са били данъчно задължени лица, съгласно чл. 3 ал.2 от ЗАДС, според който „Данъчно задължените лица са и лицата извън случаите по ал.1, когато са произвели или са участвали в производството на акцизни стоки, държат или са участвали в държането на акцизни стоки, разпореждат се или са се разпоредили с акцизни стоки, за които не е бил заплатен акциз или акцизът е бил заплатен частично „и е следвало да заплатят акциз на държаните от тях акцизни стоки“. От доказателствата безспорно се

установява, че за държаните от Д. и Д. стоки не е бил платен акциз и са били без бандерол, който по силата на чл. 4 т.7 от ЗАДС, а именно: „По смисъла на този закон „Бандерол“ е държавна ценна книга, която доказва внасянето на дължимия акциз за освободените за потребление акцизни стоки, закупува се от Министерството на финансите и не може да бъде предмет на следваща сделка“... „да доказва внасянето на дължимия акциз“. Деянието е с висока степен на обществена опасност с оглед стойността на дължимият акциз в размер на 2907.41лв., видно от заключението на стоково-икономическата експертиза, извършено е от лица, участващи в ОПГ, чиято цел е извършване на деяния по чл. 234 от НК, където Д. е участник, а Д. е ръководител на групата, поради което деянието не е „маловажен случай“.

Безспорно е, че двамата са осъществили деянието след предварителен сговор помежду си. Установява се, че предварително е било уговорено закупуването на стоката от П. като дата и количество. Тези обстоятелства са се знаели и от двамата. За целта двамата са отпътували за гр. П., като водач на автомобила е бил подс. Д.. Подсъдимият и свидетелката Д. предварително са закупили туби с минерална вода и спирта е бил разреден в склада на К. и натоварен в автомобила.

Извършеното от подсъдимия деяние се установява от показанията на полицейските служители П., К. и И. (в с.з. на 03.06.2021г.) и показанията им, депозириани в хода на ДП, относно конкретизирането на детайли свързани с часа на спиране на автомобил, дата на проверката, кой е отворил багажника на автомобила, както и от показанията на поемните лица от посочения протокол св. К. и св.Г., депозириани в съдебно заседание на 03.06.2021 г. и огласените им показания от ДП, относно датата на проверката и дали е съставен и представен протокола. Всички те в показанията си, депозириани в съдебно заседание установяват, основни факти от осъществената проверка на 12.10.2017 година на пътя между Самоков и Дупница, на управлявания от подсъдимия Д. автомобил „Я.“, модел „Х Т.“ с рег. №****, където били установени и били иззети от същия автомобил общо 32 бутилки по 10 литра пълни с прозрачна течност, с мирис на алкохол при отваряне на бутилките. От показанията на свидетелите К. и И. се установява, че подсъдимият е бил запознат със съдържанието на превозваните от него пластмасови бутилки със спирт. Показателен е разпита на св. Й. К., който в с.з., относно намерения спирт заявява „...от проведения на бързо разговор с водача, същият заяви, че ще вдига сватба и за това му трябва такова количество“. От веществените доказателствени средства също се потвърждава, че подсъдимият Д. е бил пряко ангажиран, запознат и лично съпричастен с превозваните от него на 12.10.2017 г. акцизни стоки, което се установява и от разговор № 133876287 от 13.10.2017 г. (л. 70-73, т. 3 от ДП) между него и свидетелката Д. (вж. протокол за изготвяне на вещественно доказателствено средство „звукозапис“ от прилагане на специално разузнавателно средство.

Деянието на подсъдимия се установява и от записите в тетрадката, която водел св. Х., където в графа „дата“ ръкописно е вписано „12.10.17г.“ и в графа „директно продадено“ ръкописно е вписано „270 L- А. 972лв.“(л. 83 т. 21 от ДП), от протокол за оглед на местопроизшествие с фотоалбум към него от 12.10.2017 година (на л.16-22 от том 10 на ДП),

протокол за оглед на веществени доказателства с фотоалбум към него (на л.52-74 от том 10 ДП) и заключението по физико-химическите експертизи(том. 22 и том. 23 от ДП). Видно от оглед на веществени доказателства с фотоалбум, 32-те бутилки от минерална вода с вместимост от по 10 литра, съдържат безцветна течност с мирис на алкохол и установено алкохолно съдържание в %, констатирано от замерване, извършено от специалисти – експерти от Агенция „Митници“.

От субективна страна деянието е извършено от подсъдимия умишлено, под формата на пряк умисъл. Подсъдимият е съзнавал общественоопасния му характер, предвиждал е неговите обществено опасни последствия и е искал настъпването им. Подсъдимият е съзнавал, че държаните от него стоки са акцизни и са без бандерол, знаел е, че такъв се изисква по закон. Д. е осъзнавал противоправността на деянието, като показателен в това отношение е заявеното от него при проверката, че алкохолът му е необходим, защото щял да прави сватба. По изложените съображения съдът не приема тезата на защитата, че липсват доказателства, които да разкриват престъпната деятелност на подсъдимия Д.. Подсъдимият добре е знаел каква дейност осъществява Д. и без значение за противоправното поведение на подсъдимия е какви са познанията му относно търговията със спирт и спиртни продукти.

Съдът не приема тезата на защитата, че не следва да се кредитира приложения по делото Протокол за оглед на местопроизшествие (л. 16–19 т.10 от ДП), тъй като липсва разрешение да се извърши претърсване и изземване по следните съображения: Целта на огледа, съгласно чл. 155 НПК е да разкрие, запази по реда на НПК следи от престъплението и други данни, необходими за изясняване на обстоятелствата по делото. Отразеното в протокола за оглед, в частта за приложени следи и веществени доказателства, не е следствено действие по смисъла на чл. 160 и сл. от НПК. Съгласно чл. 155-158 от НПК, предварително разрешение или последващо одобрение от съдия е необходимо за процесуалната годност на доказателственото средство само при оглед на лице, т.е при освидетелстване по чл. 158 от НПК, но не и при оглед на местопроизшествие, което не е свързано с претърсване и изземване(арг. от чл. 160 от НПК). В конкретния случай огледът е извършен при условията на чл. 156 НПК, който текст не изисква одобрение от съда. Откритите и приложени веществени доказателства, отразени в протокола за оглед на местопроизшествие не са в резултат на следствено действие претърсване и изземване по смисъла на чл. 160 и сл. от НПК, а е резултат от обективни находки, установени при извършения оглед на местопроизшествие и не е необходимо съдът да дава или отказва разрешение за претърсване и изземване. В този смисъл е и Определение № 539/2017г., на Районен съд – Д.(л. 24 т. 10 от ДП), касаещ процесния Протокол за оглед на местопроизшествие, с което е оставено без разглеждане като недопустимо искане за одобрение на неотложни следствени действия: протокол за оглед на местопроизшествие на 12.10.2017г. в частта на изземването, с който са намерени и иззети описаните в протокола веществени доказателства, касаещи инкриминираното деяние.

Въззивният съд счита, че подсъдимият Д. Д. е бил законосъобразно признат за невинен да е държал без надлежно разрешение 2,32 грама високорисково наркотично вещество – кокаин на стойност 185,60 лева и оправдан по обвинението по чл. 354а ал. 3, предл. 2-ро т. 1, предл. 1-во от НК. С Присъда № 1/2020 г., постановена по НОХД № 288/2018 г., състав на Военен съд - София е признал за невиновен подсъдимия редник Д. в извършване на това престъпление (присъдата е отменена от ВоАпС). Срещу отменената изцяло от ВоАпС присъда, не е бил подаден протест в тази й оправдателна част, поради което съставът на първостепенния съд е бил обвързан от принципа за „reformatio in pejus“ и не е могъл да утежнява положението на подсъдимия.

Наложено на подсъдимия наказание за всяко от извършените от него престъпления не е явно несправедливо. Първостепенният съд е отчетел наличните смекчаващи и отегчаващи обстоятелства като е преценил, че смекчаващите са многобройни такива, както и че и най-лекото предвидено в закона наказание би се явило несъразмерно тежко. Поради това е определил наказанията за всяко от деянията под най-ниския, предвиден в закона предел. Приложил е и института на условното осъждане. Законосъобразно към определеното най-тежко общо наказание от една година и шест месеца лишаване от свобода е присъединено и наказанието по чл. 37 ал. 1 т. 7 от НК – лишаване от право да упражнява търговска дейност за срок от три години. Ето защо място за по-голяма снизходителност няма.

По делото не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Изложеното дотук налага обжалваната присъда на Софийския военен съд да бъде потвърдена.

Предвид горното и на основания чл. 338 от НПК съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 2 от 29.06.2021 г. по НОХД № 149/2020 г. по описа на Военен съд – гр. С..

Решението може да бъде протестирано или обжалвано пред Върховен касационен съд на Република България в петнадесетдневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Председател: _____/п/_____

Членове:

1. _____/п/_____

2. _____/п/_____